

РЕШЕНИЕ

№ 27853

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **6062** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Й. В. А., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 25-4332-001741/ 27.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Р. Б. Н., пол. орган в отдел „ПП“ при СДВР.

В жалбата е посочено, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон. Изложени са аргументи, че лишаването на лицето от СУМПС води до невъзможност същото да се грижи за детето си, както и за възрастната си майка. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Р. Б. Н., пол. орган в отдел „ПП“ при СДВР в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.03.2025 г., около 19,00 часа, в [населено място], жалбоподателя управлява лек автомобил „Форд Транзит“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. Л. И. по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. При извършена полицейска проверка, при [жилищен адрес] лицето е тествано с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инвентарен № ARBB 0145, като е отчетена положителна проба от 0,82 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 311255 за МБАЛ „Св. А.“. Съставен е АУАН серия GA № 1224092/04.03.2025 г., като

установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-001741/ 27.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.“б” от ЗДвП, издадена от Р. Б. Н., пол. орган в отдел „ПП“ при СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 20.05.2025

В съдебно заседание е разпитана като свидетел Д. Т. Г., от чийто показания се установява, че същата живее на семейни начала с жалбоподателя и имат дете на 7 г. Имат семеен автомобил. Единственият член от семейството, който управлява автомобил е жалбоподателят. Същият от септември ще трябва да превозва детето си до училище в [населено място], извън [населено място]. Отделно от това жалбоподателят има родители, майка, която е болна, живее в Б., които се нуждаят от превоз за прегледи в болници.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 20.05.2025 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 02.06.2025 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Приложена е и Заповед № 513з-6400/ 07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 22 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. /лит 23-24 от делото/ на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б” от ЗДвП / в актуалната ѝ редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо

средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

В процесната заповед за прилагане на ПАМ изрично е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че от съдържанието на заповедта ясно се разбира основанийето, на което същата е издадена. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е управлявал лек автомобил, като при извършената от полицейските органи проверка е бил тестван с техническо средство за концентрация на алкохол в кръвта, като е отчетен положителен резултат от 0,82 промила. Издаден е бил талон за медицинско изследване, като по делото не са налице данни жалбоподателят да е направил такова. Доказателства които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя. От свидетелските показания не се установяват обстоятелства, които да водят до различен извод, от този, който е направил административният орган в оспорената заповед. Без значение за законосъобразността на ПАМ са обстоятелствата, свързани с личния и семейния живот на лицето.

Налагането на мярката по чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, който трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно. В полза на ответника в производството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за

заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро /130 лв./

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. В. А., срещу ЗППАМ № 25-4332-001741/ 27.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДВП, издадена от Р. Б. Н., пол. орган в отдел „ПП“ при СДВР.

ОСЪЖДА Й. В. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: